

Вправа 14. Організуйте традиційний день пані Марії. Зверніть увагу на відмінкові форми числівників на позначення часу.

- О 7.00 пані Марія _____.
 О 7.20 _____.
 О 8.00 _____.
 З 9.10 до 10.30 _____.
 З 11.00 до 16.00 _____.
 Між 16.30 та 17.00 _____.
 О 17.30 _____.
 З 19.00 до 20.00 _____.
 О 21.00 _____.

Вправа 15. Давши відповіді на запитання, доповніть міні-текст необхідною інформацією та перекажіть його. Намалюйте будинок своєї мрії.

Дім моєї мрії

Якби я мав мільйон доларів, я б купив (який?) будинок. Він знаходився б (де?). На території будинку мали б бути (що?). У моєму будинку-мрії заплановано (скільки?) кімнат. Серед них (що?). Найкрасивішою з усіх кімнат буде (що?), тому що (чому?). У своєму будинку-мрії я б хотів жити (з ким?).

Отже, запропонована нами розробка однієї з тем, що входить до переліку комунікативних блоків практичного курсу вивчення української мови як іноземної для студентів I курсу першого семестру навчання, репрезентує комплексний підхід до викладання, що базується на переважаючому «усному» компоненті пізнання мови, на вивченні граматичного матеріалу у процесі виконання практичних завдань, а не на «бездумному» заучуванні текстів як репрезентантів окремих граматичних чи орфографічних правил без можливості їхнього застосування у повсякденному активному спілкуванні. Це дозволить підсилити мотивацію, сформувані вміння та впевненість студентів-іноземців у використанні нового мовленнєвого досвіду у повсякденному житті з урахуванням реалій території, на якій вони перебувають.

УДК 372

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Вінницька В. М. Українська мова. Практичний курс граматики для студентів-іноземців : підручник / В. М. Вінницька, Н. П. Плющ. – К. : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2003. – 272 с.
2. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / наук. ред. укр. видан. С. Ю. Ніколаєва. – Київ : Ленвіт, 2003. – 273 с.
3. Зайченко Н. Ф. Практичний курс української мови для іноземців: усне мовлення / Н. Ф. Зайченко, С. А. Воробйова. – К. : Знання України, 2004. – 323 с.
4. Куйловська Н. Л. Українська мова як іноземна (основний курс) : робочий зошит для студентів факультету підготовки іноземних громадян (I курс, модуль №1, модуль №2, спеціальність «Лікувальна справа») / Н. Л. Куйловська, У. В. Соловій. – Івано-Франківськ : ІФНМУ, 2013. – 152 с.
5. Бахтіярова Х. Ш. Українська мова. Практичний курс для іноземців / Х. Ш. Бахтіярова, С. С. Лукашевич, І. З. Майданюк [та ін.]. – Тернопіль : Укрмедкнига, 1999. – 319 с.
6. Christiane Lemcke, Lutz Rohrmann, Theo Scherling. Berliner Platz 2 : Deutsch im Alltag für Erwachsene. Lehr- und Arbeitsbuch 2. – Berlin, München, Wien, Zürich, New York, 2003. – 272 s.
7. Hartmut Aufderstraße, Heiko Bock, Mechthild Gerdes, Jutta Müller and Helmut Müller. Lehrwerk für Deutsch als Fremdsprache. Kursbuch. – Max Hueber Verlag, 1998. – 240 s.
8. Hartmut Aufderstraße, Heiko Bock, Karl-Heinz Eisfeld, Hanni Holthaus, Jutta Müller, Uthild Schütze-Nöhmke. Lehrwerk für Deutsch als Fremdsprache. Arbeitsbuch. – Max Hueber Verlag, 2000. – 220 s.
9. Malolepsza Malgorzata, Szymkiewicz Aneta. Hurra!!! Po polsku 1. Podręcznik studenta. Prolog. 2010. – 168 s.

Дата знаходження до редакції: 15.09.2014 р.

Марія ТАДЕЄВА,

доктор педагогічних наук, професор,
 завідувач кафедри іноземних мов та українознавства
 Національного університету водного господарства
 та природокористування

Лариса КУПЧИК,

старший викладач кафедри іноземних мов
 та українознавства
 Національного університету водного господарства
 та природокористування

ЛІНГВОПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ШКОЛАХ НІМЕЦЬКОМОВНИХ КРАЇН

У статті проаналізовано основні лінгвопсихологічні особливості вивчення іноземних мов у німецькомовних країнах на сучасному етапі, до яких належать оптимальний вік запровадження вивчення

першої іноземної мови в школі та вплив фактора «стать» на вивчення іноземних мов. Виокремлено роль мотивації та необхідність її збереження серед учнів середньої і старшої школи при вивченні

щонайменше двох іноземних мов, піднято питання послідовності вивчення іноземних мов.

Ключові слова: іноземні мови, лінгвопсихологічні особливості, вік, стать, мотивація, послідовність вивчення мов.

В статье дан анализ основных лингвопсихологических особенностей изучения иностранных языков в немецкоязычных странах на современном этапе, к которым относятся оптимальный возраст начала изучения первого иностранного языка в школе и влияние фактора «пол» на изучение иностранных языков. Выделена роль мотивации и необходимость ее сохранения среди учащихся средней и старшей школы при изучении как минимум двух иностранных языков, поднят вопрос последовательности изучения иностранных языков.

Ключевые слова: иностранные языки, лингвопсихологические особенности, возраст, пол, мотивация, последовательность изучения иностранных языков.

The article analyzes the main modern linguistic-psychological peculiarities of foreign languages learning in German-speaking countries. They include the optimal age of first foreign language introduction at school and the influence of the "sex" factor on foreign languages learning. Besides, the authors distinguish the role of motivation and the necessity of its maintenance among pupils of secondary and high school when they learn at least two foreign languages and highlight the issue of the sequence of foreign languages learning.

Key words: foreign languages, linguistic-psychological peculiarities, age, sex, motivation, sequence of foreign languages learning.

Постановка проблеми. Сучасне суспільство вирізняється значними імміграційними й глобалізаційними процесами, що істотно впливають на мовну освіту та формування мовної пропозиції у школі. В результаті економічного, технологічного, наукового і культурного розвитку суспільства виникла потреба в оволодінні англійською мовою як мовою глобального спілкування. Тому у 90-х роках минулого століття постало питання адаптації навчальних планів шкіл до потреб сучасного глобалізованого суспільства та створення Загальноєвропейських рекомендацій із мовної освіти, що призвело до запровадження обов'язкового вивчення щонайменше двох іноземних мов у школі. Крім того, вивчення першої іноземної мови було перенесено на більш ранній етап – у початкову школу.

Метою статті є прагнення розкрити лінгвопсихологічні особливості вивчення у школі кількох іноземних мов; проаналізувати, який вік є найоптимальнішим для початку вивчення іноземної мови; визначити роль мотивації в іншомовній освіті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Лінгвопсихологічні особливості навчання іноземних мов школярів висвітлюються в наукових працях таких психологів, педагогів та лінгводидактів, як І. А. Зимня, О. М. Леонтьев, М. І. Тадеєва, А. Хенні-Хоті (А. Наенни-Ноті), К. Ле Папе Рейсін (Ch. Le Pape Racine), Г.-Ю. Крумм (H.-J. Krumm), Е. Леннеберг (E. Lenneberg), В. Штадельманн (W. Stadelmann), Г. Штєкклі (G. Stöckli) та ін.

Виклад основного матеріалу. Запровадження обов'язкового вивчення двох іноземних мов зумо-

вило введення до навчальних планів із першого або третього класу початкової школи предмета «Іноземна мова». Це викликало неабиякі суперечки серед психологів і лінгводидактів щодо психологічної готовності учнів молодшої школи до вивчення іноземних мов.

Яким же є найоптимальніший вік для початку вивчення іноземних мов у школі? Незважаючи на складність запитання, дослідниками доведено, що вік є важливим аспектом у вивченні другої іноземної мови. Так, Е. Леннеберг (E. Lenneberg) [13] зазначає, що впродовж людського життя виокремлюють період, після якого вивчення мови може бути недосконалим або недоцільним. Зокрема науковець називає оптимальним вік від двох до дванадцяти років. Д. Руусканен (D. Ruuskanen) [14], професор англійської філології університету Вааса (Фінляндія), зауважує, що науковці досі сперечаються стосовно того, коли закривається «вікно вивчення мов», якщо воно взагалі закривається. Він також припускає, що для вивчення мов існує «оптимальний» вік, коли розум дитини ще «відкритий та гнучкий, незасмічений зайвою інформацією», незважаючи на погляди суспільства щодо того, які мови є «престижними», а які – «малопрестижними». Останнє впливає на мотивацію: учні захоплюються говорінням «престижною» мовою, адже в протилежному випадку вони можуть стати об'єктом негативного ставлення з боку однолітків. Якщо ж розум дитини заповнюється значною кількістю нової інформації, непов'язаної з опануванням другої/іноземної мови, залишається мало «оброблювальної пам'яті» для її вивчення.

На сьогоднішній день оптимальним часом для вивчення дитиною як першої, так і другої мови є період від народження до трьох років (якщо для батьків ці мови є рідними). Наступними сприятливими періодами є вік від 2 до 7 років та від 10 до 13 років (якщо ними не послуговуються батьки чи оточення). Саме це стало причиною просування введення предмета «Іноземна мова» у курикулярні плани початкових шкіл, де навчаються діти 10-11 років.

Д. Анноссамі (D. Annoussamy), аналізуючи психофізіологічні особливості чинника «вік» у вивченні другої мови, стверджує, «що найсприятливішим періодом є вік від 2 до 5 років. У цей період існує взаємозв'язок між розвитком і самопрограмованим навчанням дитини. У п'ять років її мозок достатньо розвинений, щоб доповнювати загальні положення винятками. Відбувається перехід від координації до субординації, формується організоване, цілісне і послідовне мовлення. Якщо восьмирічний школяр може впоратися з абстрактними поняттями, швидко, не відчувачи труднощів, вивчити загальні положення, збагативши свій словниковий запас новими поняттями, то дванадцятирічний – з легкістю опанує лінгвістичні структури, оскільки у нього вже відсутня повна асиміляція, притаманна дітям перших років життя, мозок яких надзвичайно пластичний і готовий до сприйняття будь-яких мовних одиниць. Ця здатність з віком уповільнюється, адже вивчення другої мови у цей період – це процес зазвичай не інтуїтивний, а розумовий. Натомість такі школярі легше опановують іншомовне письмо, хоча в них і виникають певні труднощі у сприйнятті й продукуванні усного мовлення іноземною мовою [5, с. 90-91]. Крім того, результатом навчання є не лише накопичення знань чи опанування мови,

а й створення навчального потенціалу та стратегій, які потрібно закласти у ранньому дитинстві, доки мозок дитини відзначається надзвичайною пластичністю. Для набуття різноманітних змістів, типів поведінки та емоцій є «часові віконця», як і для оптимального вивчення мов та набуття стратегій оволодіння ними, що позитивно впливає на навчальну потужність мозку [15, с. 4-5].

Означені вище положення підтверджують результати дослідження швейцарської дослідниці А. Хенні Хоті (А. Наенні Ноті) в рамках проекту NFP-56, що стосуються віку вивчення мов. Доведено, що учні, яким у п'ятому класі було дванадцять чи більше років, показали значно слабші результати, ніж учні, вік яких був до одинадцяти років [9, с. 17]. Проте у питанні щодо ідеального віку для вивчення іноземних мов потрібно розмежовувати наступне: маленькі діти мають надзвичайні переваги у вимові, яку вони швидше імітують, а не аналізують. До вивчення іноземних мов такі діти підходять менш когнітивно, а сам процес засвоєння подібний до опанування першої мови.

У свою чергу, відома швейцарська дослідниця у сфері лінгводидактики К. Ле Папе Рейсін (Ch. Le Pape Racine) зауважує, що раннє вивчення іноземної мови відбувається через слухання, ритм, звучання, мелодію (просодію), наслідування, гру, спроби і невдачі з акцентом на аудіювання, а пізніше – й читання [11, с. 17].

Щодо вивчення іноземних мов, Р. Катомас (R. Cathomas) визначив вікову різницю між дітьми, з одного боку, та учнями старших класів і дорослими – з іншого, стверджуючи: «Старшим школярам та дорослим притаманна здатність думати, аналізувати й накопичувати інформацію, що сприяє швидшому вивченню мови. Якщо ефективність визначається потребою в часі, що є необхідною передумовою для вивчення другої мови, то підлітки і дорослі переважають над малими дітьми. Однак малі діти мають кращу вимову, глибше вникають у культурні тонкощі, а також із легкістю вивчають другу мову за допомогою ігрових методів [7, с. 203].

Австрійська дослідниця М. Фельбербаур (M. Felberbauer) дотримується точки зору, що іноземні мови мають бути включені до навчального плану початкової школи, починаючи з восьмирічного віку. Окрім того, поступово повинні створюватися умови для раннього старту вивчення іноземних мов, що базуються на впровадженні нових ефективних методик викладання, зокрема використання методики мовного портфоліо молодшого школяра. Особлива роль належить також інтегрованому навчанню іноземної мови в системі початкової освіти, що дасть змогу: збагатити й розширити вивчення інших предметів початкового циклу, таких як рідна мова, математика, природознавство, малювання, музика; вдосконалити всебічний розвиток дитини, зокрема посилити її мотивацію до навчання; допомогти дітям навчитися вчитися, забезпечуючи опанування ними стратегій для класифікації, порівняння, продукування, систематизації та вирішення проблеми [8].

Загалом, швейцарські лінгводидакти відзначають, що вивчення мов дається легше дівчаткам, ніж хлопчикам. «Хлопці, порівняно з дівчатами, мають набагато нижчі результати» [9, с. 19]. Проте з упровадженням CLIL (content and language integrated learning – інтегроване навчання змісту і мови) можна

більше зацікавити хлопців, оскільки пропонуються близькі для них теми, а іноземні мови можна поєднати із предметами математико-природничого циклу [6, с. 16]. Методика цього навчання робить акцент не на граматиці й ізольованому вивченні слів, а на змісті й спілкуванні, що є важливою перевагою для слабких учнів [6, с. 14].

У 1997 році в Люксембурзі відбулася Міжнародна конференція «Early Learning and After», присвячена вивченню іноземних мов у ранньому віці. У 1998 році за результатами цієї конференції міністри освіти держав-учасниць прийняли резолюцію про стимулювання навчання іноземних мов у ранньому віці за сприяння програми SOCRATES «Foreign Languages in Primary and Pre-School Education: Contents and Outcomes» (іноземні мови у початковій і дошкільній освіті: зміст і результати), що стосується змісту й результатів навчання іноземних мов у молодших класах і дошкільних закладах.

Уведення другої іноземної мови у навчальні плани, на думку В. Штадельмана (W. Stadelmann), не варто розпочинати пізніше, ніж через два роки після початку вивчення першої іноземної мови, оскільки зменшується період ефекту трансферу. Формування синергії викликати буде труднощі, якщо вивчення другої іноземної мови буде перенесено на пізніший етап навчання [15, с. 6].

Формуючись як особистість в оточенні сучасного багатомовного і міжкультурного простору, молодший школяр із досягним розумінням сприймає інформацію про норми поведінки й культуру мовлення. Навчання етикету носіїв мови, що вивчається, має для учнів молодшого шкільного віку не лише пізнавально-комунікативне, а й виховне значення, оскільки діти у досить ранньому віці здатні розрізняти соціолінгвістичні нюанси мовлення. У ході ситуативної взаємодії вони можуть досягнути максимальної точності на фонетичному рівні, дещо меншої – на лексичному та морфолого-синтаксичному рівнях.

Тому в ході організації заняття з іноземної мови потрібно, в першу чергу, враховувати вікові особливості учнів й відповідно до цього формувати хід заняття. Із методичної точки зору, доречними для використання на заняттях іноземної мови в початковій школі є ігри й наочність, що допомагають сформувати комунікативні вміння. Набуття мовної компетенції повинно реалізовуватися відповідно до вікових особливостей, інтересів та уподобань учнів початкової школи. У зв'язку з цим використання пісень, римованих віршів, простих діалогів, креативних навчальних пропозицій та ігор спонукає молодших школярів до дії, підвищує їх мотивацію до вивчення іноземної мови та значно урізноманітнює заняття. Оскільки заняття іноземної мови вирізняється великою кількістю нової для дітей інформації, необхідним є створення довірливої й невимушеної атмосфери, в якій молодші школярі зможуть комунікувати іноземною мовою без страху допустити помилку, адже лише в такій атмосфері може розвиватися допитливість і мотивація.

У лінгводидактику поняття «мотивація» запозичено із психології. Російські психологи О. Леонт'єв та І. Зимня визначають мотивацію як сукупність чинників, що психологічно пояснюють поведінку людини. Крім того, мотивація визначає

вибір людини, надає їй сил і витривалості, робить дії цілеспрямованими [1; 2].

Для підтримки мотивації молодших школярів учителі німецькомовних країн використовують різноманітні моделі навчання, зокрема моделювання життєвих ситуацій спілкування дітей із носіями мови та їхніми іноземними ровесниками, моделювання мовленнєвої взаємодії тварин, а також людей із тваринами на основі казкових сюжетів тощо. Адже «якщо вважати задоволення від власної справи, особисту зацікавленість у вивченні предмета не периферійними проявами, а інтегральними складовими організації навчання у молодшій школі, тоді можна очікувати успішних результатів» [16, с. 58].

Саме мотивація викликає цілеспрямовану активність, що визначає вибір засобів і прийомів для досягнення мети. Вона є найважливішим «пусковим механізмом» при вивченні іноземних мов [4, с. 105-106]. Основою пізнавального інтересу є дитяча цікавість, що зумовлює спершу інтуїтивну, а згодом і свідому мотивацію до навчання. Якщо мотивація переростає у пізнавальний інтерес, то процес оволодіння мовою набуває творчого характеру, що у значній мірі залежить від учителя. Вивчення іноземної мови потребує від учнів напруженої розумової діяльності, уваги, здатності осмислювати абстрактні поняття, вміння робити узагальнення. Не всім дітям іноземна мова дається легко, іноді виникає зневіра та послаблення інтересу до предмета [3, с. 524].

Лінгводидакти Швейцарії та Австрії наголошують на важливості врахування послідовності введення іноземних мов у навчальні плани. Так, на думку австрійського дослідника Г.-Ю. Крумма (H.-J. Krumm), якщо школярі починають вивчати іноземні мови з англійської, це може призвести до фатальних наслідків: після англійської мови, що очевидно є легкою і універсальною у застосуванні, їх важко мотивувати вивчати інші мови. Тому доцільніше розпочинати з мови сусідів чи мігрантів, а англійську пропонувати лише шести-восьмирічним учням [10, с. 28-29]. Ті, хто вивчає як першу іноземну німецьку, французьку, іспанську чи якусь іншу мову, як правило, мають ще достатньо мотивації вивчати й англійську як другу іноземну мову.

К. ле Папе Рейсін (Ch. Le Pape Racine) заперечує, що одним із мотивів вивчення англійської мови є її легкість, та стверджує, що ця думка швидко змінюється, як тільки розпочинаються заняття й зростають вимоги, а схильність до вивчення предмета залежить від змісту, способу та успіхів у навчанні [12, с. 61-62].

Також відмітимо, що учні німецькомовної частини Швейцарії є менш позитивно налаштованими на вивчення французької мови, аніж діти мігрантів. Однак французька мова переважає над англійською. На запитання щодо кількості мов, що повинні вивчатися в школі, приблизно 55% німецькомовних учнів прихильно ставляться до вивчення двох іноземних мов, 26% – англійської мови і 16% надали перевагу вивченню лише французької мови. Натомість приблизно 65% учнів із сімей мігрантів забажали вивчати французьку й англійську мови, 19% – лише французьку і 12% – англійську [17].

Загалом, як зазначає М. Тадеєва, з метою досягнення позитивного результату необхідно: ставити учнів у ситуацію самостійного вибору мети

навчання, пов'язувати навчальну інформацію з життєвим досвідом школярів, розвивати в дітей пізнавальні мотиви, інтерес до предмета; використовувати на уроці загадки, головоломки, ігри, наочність; застосовувати більше активних, творчих методів навчання; чітко конструювати навчальний матеріал, що полегшує сприйняття; чергувати різноманітні типи розумових завдань; проводити вікторини тощо [3, с. 525].

Висновки. Проаналізувавши вищезазначене, можна зробити висновок про те, що лінгводидакти і психологи не мають єдиної відповіді на запитання щодо віку, коли варто розпочинати вивчення іноземної мови, та послідовності вивчення іноземних мов у школах. У розрізі іншомовної освіти не варто забувати про такий чинник, як стать, що є вищим мотивційним інтересом учнів, зокрема дівчат, до вивчення мов. Загалом навчальний матеріал, дидактичні підходи та стратегії навчання мають чітко відповідати віку учня і таким чином спонукати його до вивчення іноземних/ої мов/и.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Зимняя И. А. Психология обучения неродному языку / И. А. Зимняя. – Москва : Русский язык. 1989. – 219 с.
2. Леонтьев А. Н. Потребности, мотивы и эмоции / А. Н. Леонтьев. – Москва : Изд. МГУ, 1971. – 40 с.
3. Тадеєва М. І. Підвищення ролі мотивації при вивченні іноземної мови в сучасній школі / М. І. Тадеєва // Парадигма творення в сучасній науці: на шляху до інтегрованого світогляду : матеріали науково-практичної конференції (28-29 листопада 2008 р., Острог) / відп. за вип. В. М. Жуковский. – Острог : НУ «Острозька академія», 2010. – Вип. 2. – С. 520-527.
4. Тадеєва М. І. Розвиток сучасної шкільної іншомовної освіти в країнах-членах Ради Європи : монографія / М. І. Тадеєва. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2010. – 432 с.
5. Annoussamy D. Psychological Aspects of Language Acquisition / D. Annoussamy // Journal of the Indian Academy of Applied Psychology. – 2006. – Vol.32. – No.2. – P. 84-92.
6. PH Zug. Argumentation für zwei Fremdsprachen auf der Primarstufe [Електронний ресурс] / PH Zug. – 2013. – 24 s. – Режим доступу : file:///C:/Users/Admin/Downloads/Argumentation%20zwei%20Fremdsprachen%20auf%20der%20Primar.pdf. – Заголовок з екрана.
7. Cathomas R. Wer ist denn wirklich überfordert? / R. Cathomas // Fremdsprachenlernen in der Schule. Bern: hep Verlag / A. Metry, E. Steiner & T. Ritz (Hrsg.). – 2009. – S. 193-209.
8. Felberbauer M. Der Englischunterricht an der Grundschule. Ein Beitrag zum interkulturellen Lernen / M. Felberbauer // Der fremdsprachliche Unterricht Englisch. – 1991. – 25 (1). – S. 10-14.
9. Haenni Hoti A. Schlussbericht: Frühenglisch – Überforderung oder Chance? Eine Längsschnittstudie zur Wirksamkeit des Fremdsprachenunterrichts auf der Primarstufe, NFP 56 [Електронний ресурс] / A. Haenni Hoti. – 2009. – Режим доступу : http://edudoc.ch/record/32473/files/phzlu_fe_Schlussbericht_NFP56.pdf. – Заголовок з екрана.

10. Krumm H.-J. „Bunt ist besser als nur Deutsch“. Mehrsprachigkeit und europäische Identität / H.-J. Krumm // Bogenreiter-Feigl E. (Hrsg.)? Paradigmenwechsel? Sprachenlernen im 21. Jahrhundert: Szenarios – Anforderungen – Profile – Ausbildung. Dokumentation der Auftaktveranstaltung von SAPA 21. – Wien : Verband Österreichischer Volkshochschulen, 2008. – S. 23-40.

11. Le Pape Racine Ch. Mut zur Mehrsprachigkeit in der Schule / Ch. Le Pape Racine // Fremdsprachenlernen in der Schule / A. Metry, E. Steiner & T. Ritz (Hrsg.). – Bern : hep Verlag, 2009. – S. 35-51.

12. Le Pape Racine Ch. Über Nutzen und Lernbarkeit der englischen und französischen Sprache / Ch. Le Pape Racine // Babylonia. – 2006. – 1. – S. 60-62.

13. Lenneberg E. Biological foundations of language / E. Lenneberg. – New York : M. Wiley, 1967. – 489 p.

14. Ruuskanen D. Babel's Child [Електронний ресурс] / D. Ruuskanen // EDS UP. – Issue №10. – Режим доступу : www.edsup.co.uk/ArticleView.aspx?pid=415. – Заголовок з екрана.

15. Stadelmann W. Sprachunterricht im Dienste der mehrsprachlichen Bildung: Sprachenlernen im Brennpunkt [Електронний ресурс] / W. Stadelmann. – S. 4-7. – Режим доступу : www.vitacco.ch/i-mail_ArtikelSprachenlernen_3-04.pdf. – Заголовок з екрана.

16. Stöckli G. Fremdsprachen in der Primarschule: Am Anfang steht die Motivierung / G. Stöckli // Babylonia. – 2006. – Nr. 1. – S. 57-59.

17. Stöckli G. Motivation im Fremdsprachenunterricht. Eine theoriegeleitete empirische Untersuchung in 5. und 6. Primarschulklassen mit Unterricht Englisch und Französisch / G. Stöckli. – Oberentfelden/Aarau : Sauerländer, 2004. – 138 s.

Дата надходження до редакції: 06. 10. 2014 р.

УДК 376:004.738.5

Вікторія ТРОЦЮК,

викладач англійської мови

Рівненського державного аграрного коледжу

Ірина МЕТКА,

викладач німецької мови

Рівненського державного аграрного коледжу

ІНТЕРНЕТ ЯК ТВОРЧИЙ РЕСУРС РОЗВИТКУ СТУДЕНТІВ ТА ВИКЛАДАЧІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Статтю присвячено дослідженню ефективності використання мережі Інтернет як творчого ресурсу розвитку студентів та викладачів на заняттях з іноземної мови в сучасних умовах інформатизації освіти. Представлено критерії оцінювання інтернет-ресурсів для викладачів іноземної мови та студентів, а також дидактичні завдання, що досягаються завдяки засобам веб-технологій.

Ключові слова: інформатизація освіти, дидактичні завдання, веб-технології, форми телекомунікації, навчальні інтернет-ресурси, соціальні комп'ютерні програми, блоги, вікі, подкасти, інтернет-довідники, тезауруси.

Статья посвящена исследованию эффективности использования сети Интернета как творческого ресурса развития студентов и преподавателей на занятиях по иностранному языку в современных условиях информатизации образования. Представлены критерии оценки интернет-ресурсов для преподавателей иностранного языка и студентов, а также дидактические цели, достигаемые посредством веб-технологий.

Ключевые слова: информатизация образования, дидактические цели, веб-технологии, формы телекоммуникации, учебные интернет-ресурсы, социальные компьютерные программы, блоги, вики, подкасты, интернет-справочники, тезаурусы.

The article investigates the effectiveness of using the Internet as a creative resource of students' and teachers' development at foreign language lessons in the present conditions of informatization of education. It discusses criteria for evaluating Internet resources for foreign language teachers and students, as well as teaching objectives to be achieved by means of Web-based technologies.

Key words: informatization of education, didactic purposes, Web-based technologies, forms of telecommunication, educational Internet- resources, social computer programmes, blogs, wiki, podcasts, Internet-references, thesauruses.

Постановка проблеми. В умовах сучасного інформаційного суспільства мережа Інтернет для студента, науковця, викладача, вчителя та інших педагогічних працівників – повсякденний інструмент. Зважаючи на це, подальша інформатизація освіти відбувається й надалі відбуватиметься з обов'язковою орієнтацією на веб-технології. Крім того, у всесвітній мережі існує величезна кількість веб-сторінок, які містять значну кількість навчальної інформації, що дає змогу педагогам вирішувати найрізноманітніші освітні завдання.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У науково-педагогічній літературі впродовж останніх років з'явилося безліч публікацій, присвячених